

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/75/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012200336
Dátum vydania rozhodnutia:	26.06.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012200336.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: H. X. O., bytom D. K. B. XXXX/XX, Y., zastúpený JUDr. Milanom Klobušiakom, advokátom so sídlom Ul. Š. Moyzesa 7, Ružomberok, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. SLV-PS-PK-213/2011 zo dňa 14. decembra 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. augusta 2013, č. k. 5S/73/2012-38, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. augusta 2013, č. k. 5S/73/2012-38 z m e ň u j e tak, že rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-213/2011 zo dňa 14. decembra 2011 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 5S/73/2012-38 zo dňa 27. augusta 2013, podľa § 250j ods. 1 Občianskeho právneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-213/2011 zo dňa 14. decembra 2011, ktorým tento podľa 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) zamietol odvolanie a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline č. 478 zo dňa 29. septembra 2011, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru. Žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že obe napadnuté rozhodnutia správnych orgánov boli vydané na základe právoplatného rozhodnutia Ústrednej lekárskej komisie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Bratislave (ďalej len „lekárska komisia“), ktorá určila žalobcovi zdravotnú klasifikáciu D -

nespôsobilý na výkon štátnej služby, ktoré rozhodnutie bolo výlučným podkladom pre rozhodnutie o prepustení policajta zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z.

K námietke žalobcu, že mu nebolo doručené predvolanie na rokovanie lekárskej komisie, z ktorého dôvodu sa nezúčastnil prieskumného konania, pričom spôsob doručenia písomnosti považoval za nezákonný, uviedol, že z pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že postup správnych orgánov bol v súlade so zákonom. Súd prvého stupňa sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že doručenie predvolania na rokovanie lekárskej komisie sa malo riadiť ustanovením § 84 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“) alebo ustanovením § 24 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Uviedol, že prieskumné konanie nie je konaním podľa § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., ale je konaním vo veciach služobného pomeru, zameraného na posúdenie zdravotného stavu alebo zmeny zdravotného stavu policajta, pri ktorom sa určuje zdravotná spôsobilosť na výkon štátnej služby. S ohľadom na poukaz žalobcu na § 24 správneho poriadku považoval za potrebné uviesť, že toto prieskumné konanie je vedené podľa zákona č. 73/1998 Z. z., nakoľko v zmysle § 247a cit. zákona na konanie podľa tohto zákona sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia. Dodal, že z administratívneho spisu súd prvého stupňa zistil, že žalobca bol na zasadnutie lekárskej komisie predvolaný posudkovým lekárom MUDr. J. O. písomne, a to listom zo dňa 18. augusta 2011. Zdôrazňujúc, že na uvedenom liste žalobca písomne potvrdil, že sa konania o preskúmaní jeho zdravotného stavu nezúčastní a súhlasí prejsť jeho zdravotný stav v jeho neprítomnosti. Následne poukázal na skutočnosť, že z úradného záznamu zo dňa 19. septembra 2011 vyplýva, že príslušníci Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Odbor kriminálnej polície Ružomberok doručili žalobcovi doporučenú obálku od MUDr. J. O.. Obálku doručovali na adresu jeho trvalého bydliska, pričom ho doma nezastihli, ale rozprávali sa s jeho rodičmi v chodbe ich bytu, kde im vysvetlili dôvod, prečo ich syna hľadajú, na čo jeho otec uviedol, že toho času leží jeho syn X. O. v Liečebni pre dlhodobó chorých v Liptovskej Štiavničke, a že mu tú obálku doručí on osobne. Otec žalobcu taktiež uviedol, že vie o čo sa jedná, a že žalobca sa s MUDr. J. O. o tom rozprával, a že nebude chcieť byť prítomný pri prejednávaní komisiou. Pri tomto rozhovore bola prítomná aj matka žalobcu. Ďalej krajský súd konštatoval, že dňa 20. septembra 2011 bol Okresným riaditeľstvom, odborom kriminálnej polície Ružomberok spísaný úradný záznam, z ktorého vyplýva, že predvolanie žalobcovi na zasadnutie lekárskej komisie, ktoré sa malo konať dňa 24. augusta 2011 bolo doručené prostredníctvom jeho rodičov v dňoch 19. augusta 2011 až 21. augusta 2011. Dal do pozornosti, že priamo na predvolaní zo dňa 18. augusta 2011 je vlastnoručným podpisom žalobcu potvrdené, že súhlasí, aby prejednanie jeho zdravotného stavu bolo vykonané v jeho neprítomnosti. Na základe uvedených skutočností dospel krajský súd k záveru, že predvolanie na rokovanie lekárskej komisie bolo žalobcovi riadne doručené.

Krajský súd sa zaoberal aj námietkou žalobcu, že pred jeho prepustením z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. mal byť zaradený v súlade s § 43 ods. 1 písm. c/ cit. zákona do zálohy pre prechodne nezaradených policajtov, avšak dospel k záveru, že táto nie je dôvodná, a to s ohľadom na skutočnosť, že žalobcovi bola určená zdravotná kvalifikácia D - nespôsobilosť vykonávať štátnu službu policajta. Súčasne poukázal na skutočnosť, že aplikácia § 192 ods. 4 v spojení s § 43 ods. 1 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z. prichádza do úvahy iba v prípade, ak policajt na základe rozhodnutia lekárskej komisie stratil spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu, do ktorej bol ustanovený v súlade s § 33 cit. zákona.

Uviedol, že sa zaoberal aj námietkou žalobcu, že zákon č. 73/1998 Z. z. si vyžaduje výslovne návrh na začatie konania o prepustení policajta zo služobného pomeru, teda na vyvolanie týchto účinkov nepostačuje upovedomenie o začatí konania o jeho prepustení zo služobného pomeru, ktoré mu bolo doručené. Konštatoval, že na prepustenie policajta zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. sa striktné nevyžaduje povinnosť oznámiť žalobcovi začatie konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru. Dodal, že žalobca mal možnosť v stanovenom personálnom konaní vedenom v súlade s ustanoveniami cit. zákona účinne uplatňovať subjektívne práva vyplývajúce mu zo zákona. Nakoľko žalovaný postupoval podľa § 243 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z.,

považoval súd prvého stupňa túto námietku za nedôvodnú.

Krajský súd sa s ohľadom na znenie § 195 ods. 2 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. nestotožnil ani so žalobnou námietkou, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru v čase, keď bol uznaný za práceneschopného, hoci podľa § 192 ods. 1 cit. zákona, nesmie byť prepustený zo služobného pomeru v ochrannnej dobe. Súd prvého stupňa mal za to, že žalobca bol zo služobného pomeru prepustený v súlade so zákonom, pretože ochranná doba sa na prípad žalobcu nevzťahuje.

Za neopodstatnenú pokladal aj námietku žalobcu, že v napadnutých rozhodnutiach nie je uvedený právny predpis, ktorý zakladá právomoc riaditeľa Krajského riaditeľstva policajného zboru vydať rozhodnutie o prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru ani právny predpis, ktorý zakladá právomoc prezidenta Policajného zboru rozhodovať v odvolaní. Vo vzťahu k uvedenému konštatoval, že minister vnútra Slovenskej republiky koná a rozhoduje vo veciach služobného pomeru, pričom rozsah rozhodovania a konania vo veciach služobného pomeru ustanoví svojím interným aktom riadenia aj ďalším nadriadeným. Súčasne uviedol, že iba minister vnútra Slovenskej republiky je v súlade s § 3 zákona č. 73/1998 Z. z. oprávnený delegovať personálnu pôsobnosť na prijatie personálneho opatrenia prepustenia zo služobného pomeru z dôvodu § 192 ods. 1 písm. b/ cit. zákona na iného nadriadeného. Na základe § 3 zákona č. 73/1998 Z. z. minister vnútra Slovenskej republiky vydal nariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 174/2010, kde podľa čl. 4 ods. 2 písm. m/ bod 2 riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru prepúšťa podľa § 192 ods. 1 písm. a/ až d/ a f/ a g/ a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. zo služobného pomeru (okrem policajtov v hodnosti generála) policajtov zaradených v útvaroch v rozsahu jeho pôsobnosti. Následne krajský súd poukázal na skutočnosť, že v súlade s týmto ustanovením minister vnútra Slovenskej republiky v čl. 2 ods. 1 nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 19/2009 určil, že „krajské riaditeľstvo je riadiacim a výkonným útvarom policajného zboru na plnenie úloh zverených do pôsobnosti policajného zboru v územnom obvode kraja, okrem činností, ktoré vykonávajú iba niektoré organizačné zložky Prezídia policajného zboru, sekcia kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a Úrad pre ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misí Ministerstva vnútra Slovenskej republiky“. Na základe uvedeného súd prvého stupňa dospel k záveru, že rozhodovať o odvolaní žalobcu voči personálnemu rozkazu, ktorý bol vydaný v súlade s § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. je oprávnený riaditeľ Krajského riaditeľstva policajného zboru, ktorý je priamo podriadený prezidentovi Policajného zboru. Dodávajúc, že Prezídium policajného zboru sa nepovažuje za samostatnú právnickú osobu, pretože nemá samostatnú právnu subjektivitu a je iba jednou zo sekcií žalovaného, preto ako orgán ktorý vydal rozhodnutie je v záhlaví uvedené Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a žalobou napadnuté rozhodnutie podpísal prezident Policajného zboru podľa čl. 5 písm. a/ nariadenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 57/2007.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, nakoľko mal za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal nesprávnosť záveru súdu prvého stupňa, ktorý považoval doručenie predvolania na rokovanie lekárskej komisie za zákonné. Pochybenie videl v tom, že uvedené predvolanie bolo odovzdané otcovi žalobcu, jemu neznámymi príslušníkmi Policajného zboru s tým, že prebratie oznámenia nepotvrdil žalobca svojím podpisom, pričom oznámenie neobsahovalo žiadnu návratku resp. doručenkú tak, ako sa to uvádza v rozhodnutí lekárskej komisie č. SPC-OZ-PL-007-011/2011. Ďalej namietal, že bydlisko otca žalobcu nie je zároveň miestom trvalého bydliska žalobcu a ani adresou na doručovanie písomností. Dodal, že svojho otca nespľnomocnil na preberanie listinných zásielok určených na meno žalobcu, keďže preberanie listinných zásielok má a mal zabezpečené blízkou osobou. K otázke doručovania tiež uviedol, že tak ako lekárska komisia aj funkcionári Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ružomberku vedeli o aktuálnom pobyte žalobcu, nakoľko ihneď po návšteve MUDr. J. O. žalobcu navštívili s tým, že jeho prepustenie je len formálna záležitosť a najvhodnejšie bude požiadať o uvoľnenie zo služobného pomeru. Doplnil, že predsedovi lekárskej posudkovej komisie MUDr. J. O. pri osobnom stretnutí v Liečebni pre dlhodobu chorých v Štiavničke výslovne uviedol, že

žiada, aby mu písomnosti týkajúce sa jeho osoby, a výslovne aj oznámenie o prieskumnom konaní boli zaslané poštou na adresu tejto liečebne. Mal za to, že doručovanie predvolania na rokovanie lekárskej komisie sa bude riadiť § 84 zákona č. 328/2002 Z. z. alebo § 24 správneho poriadku, pričom uvedené predpisy vyžadujú doručenie do vlastných rúk. Následne poukázal na skutočnosť, že zákon č. 73/1998 Z. z. upravuje v § 266 len oznamovanie a doručovanie rozhodnutí, súčasne uvádzajúc, že podľa § 247a sa na konanie podľa zákona č. 73/1998 Z. z. nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem výkonu rozhodnutia. Samotná lekárska posudková činnosť a konanie nie je zákonom č. 73/1998 Z. z. upravené. Zdôraznil, že postup žalovaného pri doručovaní predvolania na rokovanie lekárskej komisie pokladá za nezákonný, čoho následkom je aj nezákonnosť rozhodnutia.

Rovnako nesúhlasil ani so záverom krajského súdu, že na prepustenie policajta zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. sa striktne nevyžaduje povinnosť oznámiť žalobcovi začatie konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru. V nadväznosti na uvedené namietal, že zákon č. 73/1998 Z. z. ukladá služobnému úradu povinnosť, dať policajtovi možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru, navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

Súčasne krajskému súdu vyčítal aj nesprávnosť jeho záveru, že žalobca bol zo služobného pomeru prepustený v súlade so zákonom, nakoľko ochranná doba sa na prípad žalobcu nevzťahuje. Uviedol, že nikdy nebol zaradený do zálohy pre prechodne nezaradených policajtov, čo podľa žalobcu dokazuje aj skutočnosť, že personálnym rozkazom správneho orgánu prvého stupňa č. 478 zo dňa 29. septembra 2011 bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru priamo z funkcie vyšetrovateľa oddelenia ekonomickej kriminality odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ružomberku, pričom pokiaľ by bol zaradený do zálohy, musel by byť z funkcie odvolaný, čo sa nestalo. Preto namietal, že nebola splnená zákonná podmienka pre jeho prepustenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, a to zaradenie žalobcu do zálohy pre prechodne nezaradených policajtov, splnenie ktorej podmienky kogentne vyžaduje § 192 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z.

Poukazujúc na § 193 ods. 1 v spojitosti s § 235 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. žalobca ďalej uviedol, že konanie o prepustenie policajta zo služobného pomeru je konaním návrhovým, pričom tento návrh služobný úrad predloží služobným postupom tomu nadriadenému, ktorý je oprávnený o prepustení policajta rozhodnúť. V nadväznosti na uvedené namietal, že v prejednávanej veci rozhodol riaditeľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline bez toho, aby mu služobný úrad predložil návrh na prepustenie žalobcu, ktorý návrh ani nebol nikdy spracovaný. Mal za to, že napadnuté rozhodnutia sú nezákonné, keďže boli vydané bez návrhu.

Ďalej namietal, že v čase prepustenia bol žalobca uznaný za dočasne neschopného vykonávať štátnu službu pre chorobu alebo pre úraz. Doplnil, že od 01. decembra 2009 bol lekárom uznaný ako pracovne neschopný, pre úraz ktorý nevyvolal úmyselne alebo nespôsobil v dôsledku požitia alkoholu alebo zneužitia iných návykových látok. Zdôraznil, že v zmysle § 195 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. policajt nesmie byť prepustený zo služobného pomeru v ochrannej dobe, pričom samotný personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Žiline zo dňa 29. septembra 2011 pod č. 478 bol vydaný v čase práceneschopnosti žalobcu. Dodal, že v mesiaci júl 2011 bol podaný aj návrh na ústavné ošetrenie a v ústavnom liečení v Národnom rehabilitačnom centre Kováčová bol od 21. septembra 2011 do 2. novembra 2011.

V závere odvolania žalovanému vyčítal, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, kto ho vydal, teda nie je zrejmé, ktorý orgán rozhodol o odvolaní žalobcu. Súčasne namietal, že v záhlaví rozhodnutia nie je uvedené Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a podpísané je prezidentom Policajného zboru Slovenskej republiky, čo podľa žalobcu znamená, že orgánom ktorý rozhodnutie vydal je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky a oprávnený podpísať ho je prezident Policajného zboru. Avšak z textu výroku rozhodnutia vyplýva, že ho prezident Policajného zboru vydal vo svojom mene, preto je rozhodnutie čo do identifikácie orgánu, ktorý ho vydal, neurčité.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Prvostupňové rozhodnutie považoval za súladné s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. Uviedol, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je v dostatočnom rozsahu odôvodnené a prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu. Mal za to, že žalobca v podanom odvolaní neuvádza žiadne nové relevantné skutočnosti, iba zastáva názor, že došlo k nesprávnemu posúdeniu a rozhodnutiu vo veci. V tejto súvislosti sa pridržiaval svojho stanoviska č. SLV-PS-S-180/2012 zo dňa 27. júna 2012, vysloveného v písomnom vyjadrení k podanej žalobe. Žalovaný ďalej poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy (napr. uznesenie ÚS SR č. k. II ÚS 127/07-21).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. júna 2014 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

Podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa aj správny orgán sú viazané právnym názorom odvolacieho súdu, ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

Podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobu zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v Policajnom zbore alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia.

Podľa § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie o prepustení sa musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné; pri prepustení z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. b/ a c/ sa v odôvodnení rozhodnutia o prepustení uvedú len závery rozhodnutia lekárskej komisie alebo závery posudku služobného klinického psychológa.

Podľa § 222 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. lekárska posudková činnosť zahŕňa posudzovanie:

a/ zdravotnej spôsobilosti občana podľa § 14a,

b/ zdravotnej spôsobilosti policajta na ďalší výkon štátnej služby,

c/ lekárskeho návrhu na preventívnu rehabilitáciu formou liečebno-preventívnej starostlivosti.

Podľa § 222 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. zdravotná spôsobilosť sa na základe posúdenia zdravotného stavu určuje zdravotnou klasifikáciou takto:

- a/ zdravotná klasifikácia A - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta,
- b/ zdravotná klasifikácia C - spôsobilý na výkon štátnej služby policajta s obmedzením,
- c/ zdravotná klasifikácia D - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta.

Podľa § 222 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. lekársku posudkovú činnosť vykonáva služobný posudkový lekár, služobný hlavný posudkový lekár a orgány lekárskej posudkovej činnosti.

Podľa § 222 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. orgánmi lekárskej posudkovej činnosti sú lekárska komisia a ústredná lekárska komisia. Orgány lekárskej posudkovej činnosti zriaďuje ministerstvo.

Podľa § 222 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. lekárska komisia vykonáva posudkovú činnosť podľa odseku 1 písm. b/ a c/.

Podľa § 223 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. prieskumné konanie zamerané na posúdenie zdravotného stavu alebo zmeny zdravotného stavu policajta, pri ktorom sa určuje zdravotná spôsobilosť na ďalší výkon štátnej služby ustanovením zdravotnej klasifikácie a súvislosti choroby alebo úrazu s výkonom štátnej služby, vykonávajú príslušné lekárske komisie.

Žalovaný rozhodnutím č. SLV-PS-PK-213/2011 zo dňa 14. decembra 2011 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz č. 478 zo dňa 29. septembra 2011, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru v stálej štátnej službe vo funkcii vyšetrovateľ oddelenia ekonomickej kriminality odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Ružomberku, služobného úradu Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline. Personálny rozkaz odôvodnil správny orgán prvého stupňa tým, že žalobca podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobu zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v Policajnom zbore. Skutočnosťou, ktorá uvedený dôvod zakladá, je rozhodnutie Lekárskej komisie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Banskej Bystrici č. SPC-OZ-PL-BB-65-001/2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26. septembra 2011, pričom týmto rozhodnutím mu bola stanovená zdravotná klasifikácia „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta (§ 222 ods. 2 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z.).

V preskúvanom rozhodnutí žalovaný zhodne so správnym orgánom prvého stupňa konštatoval, že vydaniu napadnutého rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru predchádzalo prieskumné konanie Lekárskej komisie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Banskej Bystrici zamerané na posúdenie jeho zdravotného stavu podľa § 223 zákona č. 73/1998 Z. z., pričom bolo vydané rozhodnutie Lekárskej komisie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Banskej Bystrici č. SPC-OZ-PL-BB-65-001/2011 zo dňa 24. augusta 2011, ktorým bola žalobcovi stanovená zdravotná klasifikácia „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta podľa § 222 ods. 2 písm. c/ zákona č. 73/1998 Z. z. Súčasne uviedol, že lekárska komisia ďalej stanovila, že poškodenie zdravia žalobcu nie je v súvislosti s výkonom štátnej služby policajta, keďže nespĺňa podmienky ustanovené v § 174 cit. zákona, nakoľko k poškodeniu zdravia nedošlo pri výkone štátnej služby, ani v priamej súvislosti s ním, ani u neho nebola zistená choroba z povolania. Zároveň konštatoval, že odvolací orgán vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. nie je oprávnený preskúvať už právoplatne ukončené konanie o posúdení zdravotného stavu žalobcu podľa § 223 cit. zákona, na ktoré bola príslušná Ústredná lekárska komisia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Bratislave.

Žalovaný prepustil žalobcu zo služobného pomeru policajta podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. Pre prepustenie zo služobného pomeru podľa tohto zákonného ustanovenia musia byť kumulatívne splnené nasledovné podmienky:

1/ rozhodnutím lekárskej komisie stratil dlhodobu zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a

2/ ho nemožno previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci nepostupovali dôsledne v intenciách citovaných právnych noriem a ich rozhodnutia nemožno považovať za skutkovo podložené a v súlade so zákonom. Súd prvého stupňa preto nerozhodol v danej veci vecne správne, keď žalobu zamietol.

Zákonná definícia dôvodu prepustenia podľa § 192 ods. § 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. vyžaduje kumulatívne naplnenie oboch podmienok, teda aj predpokladu, že policajta nemožno previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia. Výdanie rozhodnutia lekárskej komisie č. SPC-OZ-PL-BB-65-001/2011 zo dňa 24. augusta 2011, ktorým bola žalobcovi stanovená zdravotná klasifikácia „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby policajta, nebolo sporné, avšak z obsahu spisu správneho orgánu odvolací súd zistil, že administratívne orgány opomenuli zaoberať sa druhou podmienkou prepustenia policajta zo služobného pomeru v zmysle § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z.

Ide o hmotnoprávnu podmienku platného prepustenia policajta zo služobného pomeru, ktorej splnenie musí žalovaný preukázať v riadnom procesnom postupe.

Z rozhodnutia správneho orgánu a ani zo spisovej dokumentácie nevyplývalo, že by sa bol žalovaný, vrátane konania na prvom stupni, zaoberal možnosťou prevedenia, resp. preloženia žalobcu na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia.

Z logického a aj z gramatického výkladu ustanovenia § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z. jednoznačne vyplýva zákonodarcom sledovaný cieľ, že prepusteniu policajta zo služobného pomeru musí predchádzať skúmanie možnosti prevedenia, či preloženia policajta na inú funkciu v štátnej službe, súčasne zohľadniac skutočnosť, aby jej výkon nebol na ujmu jeho zdravia. Citovaným ustanovením teda zákonodarcu sledoval legitímny cieľ, a to v prvom rade ochranu policajta pred stratou zamestnania.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci preukázateľne neboli splnené zákonom stanovené podmienky na prepustenie policajta zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z.

Pre úplnosť Najvyšší súd Slovenskej republiky dodáva, že námietku žalobcu, spočívajúcu v tvrdení o nezákonnosti napadnutých rozhodnutí, keď v prejednávanej veci bol správnym orgánom prvého stupňa vydaný personálny rozkaz č. 478 zo dňa 29. septembra 2011 bez toho, aby mu služobný úrad predložil návrh na prepustenie žalobcu, ktorý ani nikdy nebol spracovaný, nemohol pokladať za dôvodnú. Z administratívneho spisu zistil, že dňa 27. septembra 2011 bolo žalobcovi doručené upovedomenie o začatí konania o prepustení zo služobného pomeru č. ORPZ-RK-VO-657-009/2011. Rovnako tak zo spisového materiálu vyplýva, že dňa 29. septembra 2011 bol služobným úradom riaditeľovi Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline predložený návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru v štátnej službe príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z. z.

S ohľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a keďže súd prvého stupňa žalobu zamietol, s poukazom na § 250ja ods. 3 vetu prvú O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. SLV-PS-PK-213/2011 zo dňa 14. decembra 2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko tento si náhradu trov neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.